

Tanulságos történetek szakértői szemmel XI.

GUMIABRONCS HELYTELEN NYOMATÉK-ÁTTERHELÉSE

MOLNÁR LÁSZLÓ
közlekedési szakértő

Sokszor halljuk ezt a fogalmat: „a gondosság elve”, de vajon hogyan értelmezett olyan területre, mint a gépjármű-vezetési stílus, vagy a közlekedési körülmények alakulása? Költőinek tűnik a kérdés, de hányszor képezi vita tárgyát, hogy pl. adott váltó, vagy erőátviteli alkatrész a sportos vezetés miatt károsodott-e, így a jótállási vagy szavatossági igény ez alapján egyik oldalról érvényesíthető-e, a másik oldalról viszont elutasítási alapot tud-e képezni? Köztudomású, hogy egy nehezen körülhatárolt területről beszélünk, ahol bizony a jogi értelmezések megnehezítik nekünk, mint műszakiaknak az életét. Bár az ember már csak olyan, hogy az érdekeit a végletekig próbálja érvényesíteni, attól még a „szakmai józanságnak” is a mindennapjaink részének kell maradnia. Mielőtt tehát teljesen belefásulnánk abba, hogy „a hatóságok úgyis a gépjármű-tulajdonosnak adnak igazat”, nézzük meg az alábbi esetet, mely egy ékes példája annak, hogy a jog mélyebb ismerete és használata a vesztesnek tűnő helyzetet is meg tudja fordítani.

Sokkoló tud lenni – mint esetünkben is –, mikor a „hatóság felé fogyasztói panaszbejelentésre iratmegküldés és eljárás során nyilatkozattétel” felszólítást kap egy márkaszerviz.

Az előzményekhez tartozik, miszerint egy községi önkormányzat vásárolt egy új zárterű, N1 kategóriájú kishaszon-gépjárművet egy márkakereskedésben. Az értékesítéstől számított egy év 11 hónap után – futásteljesítmény 20 000 km – a tulajdonos képviselője jelezte az értékesítő felé, hogy a gumibroncsok futófelületén a természetes elhasználódástól eltérő bemélyedéseket, deformációkat, kopást tapasztalt, ezért garancia keretében cserét szeretne érvényesíteni.

Az adott márká garanciális követelményei alapján az ügyfelet tájékoztatták arról, hogy a gumigyártónak a gumik elküldésre kerülnek, és az ő szakértői véleményük függvényében – az eddigi gyakorlatnak megfelelően – kerülhet sor az igény érvényesítésére. Itt emelek ki egy lényeges momentumot, hogy milyen fontos a szerződések tartalma, az abban szereplő részletek, nevezetesen új járművek, illetve szerkezeti egységei, alkatrészei tekintetében felmerülő jótállási vagy szavatossági jogvitához a vezérképviselő engedélye, hozzájárulása szükséges. Haladéktalanul, a gumik téligumikra cserélése után – mikor az ügyfél biztosítani tudta – a márkaszerviz felcímkezve, beazonosítva elküldte szakértői vizsgálatra mind a 4 db gumibroncsot. Az adott gumigyártó szakértői vizsgálati jegyzőkönyve alapján a tényszerű megállapítás a következő volt:

„A gumibroncsok futóin ún. túlzott nyomaték okozta mintázat kitöredezések láthatók. Ennek oka a nem megfelelő légnyomáson való üzemelés, illetve főleg a kanyarokban (körforgalom) túlzott nyomatéki terhelés a gumibroncsokra. Ez a mintázati kitöredezés nem tartozik a garanciába.”

Aki mélyebben foglalkozott már gumibroncs-roncsolódás háttérvizsgálattal, az ismerheti, hogy a képeken látható

felületi roncsolódás egyébként egyenetlen, például kavicsos úton kipörgetett kerékre is utalhat, így helytelen nyomték-átterhelés történhetett.

A községi önkormányzat képviselőjének mind a gumigyártó jegyzőkönyvét, mind a szerviz álláspontját rögzítő jegyzőkönyvet átadták, melyet a képviselő

aláírásával tudomásul vett. Mivel az ügyfél (az önkormányzat) továbbra is kérelmezte a fentiek ismeretében a cserét, tájékoztatták, hogy ez ügyben méltányosságot csak a vezérképviselet tud gyakorolni.

A gyártói szakvéleményben foglaltakat tekintette elfogadottnak a vezérképviselet. Ezen eredményről szintén tájékoztatták az ügyfelet, és vélhetőleg ezen elutasítottság alapján döntött a hatóság felé történő megkeresés mellett. Mivel új járműként került sor az értékesítésre, így természetesen megillette a tulajdonost a hazai Ptk. alapján alapjaiban megillető jótállási (garanciális) joga, ahol tudjuk, hogy ezen időtartamon belül a gépjármű üzembentartója/tulajdonosa által az állagmegóvási kötelezettsége alapján időben jelzett észrevételekkel, hibákkal kapcsolatban az eladónak – esetünkben a márkakereskedésnek – van bizonyítási kényszere, míg ezen kívül az ügyfélnek.

2013. évi V. törvény

8:1. § [Értelmező rendelkezések]

3. fogyasztó: a szakmája, önálló foglalkozása vagy üzleti tevékenysége körén kívül eljáró természetes személy; A szóban forgó szakértői eset idején a 45/2014. (II. 26.) Korm. rendelet a

fogyasztó és a vállalkozás közötti szerződések részletes szabályairól fogyasztó fogalmának meghatározásakor a Polgári Törvénykönyvre utal. 2011. évi CLXXXIX. törvény Magyarország helyi önkormányzatairól 41. § (1) A helyi önkormányzat jogi személy, a Polgári Törvénykönyvről szóló

törvény jogi személyekre vonatkozó rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. Szakértői megállapításként rögzítésre került – és ez egy jelentős konklúzió –, hogy jogvita esetén mivel a Község Önkormányzat sajátos jogi személyiségnek minősül – így nem természetes személy –, ezért jogvita rendezésre vonatkozóan a Ptk. alapján fogyasztónak nem definiálható, így fogyasztóvédelmi eljárásnak nincs helye. Erről tájékoztatva az érintett hatóságot az ki is adta határozatát, melyben a fentiek kívül az alábbi 1997. évi CLV. tv. a fogyasztóvédelemről bővített jogszabályi definíciót hivatkozta meg, de látható, hogy az önkormányzatok „ebbe sem férnek bele”, tehát az eljárás folytatását megszüntették.

Összegzésként tehát nem árt tudni minden szerviznek – legyen az márká-, vagy független –, hogy a fogyasztói definíciót tágabb területeken kell értelmezni, mint azt a napi tevékenységük során sokan alkalmazzák. ■

Fogyasztó az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységén kívül eső célok érdekében eljáró természetes személy, aki árut vesz, rendel, kap, használ, igénybe vesz vagy az áruval kapcsolatos kereskedelmi kommunikáció, ajánlat címzettje. A békéltető testületre vonatkozó szabályok alkalmazásában – a fogyasztói jogviták online rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról szóló, 2013. május 21-i 524/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazásának kivételével – fogyasztónak minősül a fentiekben túlmenően az önálló foglalkozásán és gazdasági tevékenységi körén kívül eső célok érdekében eljáró, külön törvény szerinti civil szervezet, egyházi jogi személy, társasház, lakásszövetkezet, mikro-, kis- és középvállalkozás is, amely árut vesz, rendel, kap, használ, igénybe vesz vagy az áruval kapcsolatos kereskedelmi kommunikáció, ajánlat címzettje. A belső piacon belül a vevő állampolgársága, lakóhelye vagy letelepedési helye alapján történő indokolatlan területi alapú tartalomkorlátozással és a megkülönböztetés egyéb formáival szembeni fellépésről, valamint a 2006/2004/EK és az (EU) 2017/2394 rendelet, továbbá a 2009/22/EK irányelv módosításáról szóló, 2018. február 28-i (EU) 2018/302 európai parlamenti és tanácsi rendelet [a továbbiakban: (EU) 2018/302 rendelet] alkalmazásában fogyasztónak minősül a fentiekben túlmenően az (EU) 2018/302 rendelet szerint vevőnek minősülő vállalkozás is.